

Het on-menselijke vak van de HR professional

Willem de Lange

Als ik in een gezelschap van P&O'ers vraag waarom men destijds een studie in deze richting is gaan volgen, dan krijg ik steevast van een grote groep deelnemers te horen 'omdat ik iets met mensen wilde gaan doen'. Wie niet goed tegen bloed kon ging niet in de gezondheidszorg en het welzijnswerk was wel erg soft, tja, dan kom je uit bij HRM. Daar zit in ieder geval nog management in de naam en management is niet soft.

Maar wat doen we nog met mensen? Als ik me beperk tot grote organisaties, dan zien we steeds meer specialisatie in het vakgebied. Er zijn de Shared Service Centers. Daar zitten de specialisten op het gebied van arbeidsvoorwaarden, pensioenen of arbo. Zij houden zich –gecentraliseerd voor de gehele organisatie – bezig met (complexe) regelgeving en zij onderhouden telefonisch contact met de klant. Op centraal niveau heb je daarnaast de beleidsadviseurs. Zij zijn bezig met beleidsontwikkeling en adviseren het hoger management. Zij besteden hun tijd aan lezen, schrijven en vergaderen. Op decentraal niveau, in de bedrijfsonderdelen, vinden we de HR-adviseurs. Zij hebben als taak de ondersteuning van het lijnmanagement, want – zo is nu de heersende opvatting – de lijnmanager is de 'echte' personeelsmanager. De HR-adviseurs

hebben veelal een werkgebied van 300 medewerkers. Maar ze zijn er voor de leidinggevenden, en niet voor de medewerkers. Het advies voor een jongere die een studiekeuze moet maken en die graag iets met mensen wil gaan doen, maar niet in de gezondheidszorg of het welzijnswerk, moet dan ook luiden: wordt lijnmanager.

Maar wat moeten we nu met al die P&O'ers die (lang geleden) voor het vak hebben gekozen omdat ze zo graag met mensen wilden werken? Gelukkig hebben we nog loopbaanadviescentra en mobiliteitscentra waar een deel van hen emplooi kan vinden. We zien anderen starten als zzp'er en zij bieden zich aan coach. Tja, coach. Het zou mij niet verbazen als Nederland het land is met de hoogste dichtheid aan coaches ter wereld; er wordt wat afgecoacht in dit landje. Maar daarmee hebben we het wel gehad, veel meer smaken hebben we niet. Want het vak is onmenselijk geworden. Jammer voor de P&O'ers die nog altijd zo graag met mensen werken. Die moeten zich dan toch maar omscholen tot welzijnswerker. Misschien kunnen hun collega's van het loopbaanadviescentrum hen daarbij helpen.

Dr. W.A.M. de Lange is hoofdredacteur van Tijdschrift voor HRM.